

Kotlandík

Školní časopis ZŠ Kotlářská

leden – březen 2026

2. číslo, 10. ročník

Obsah

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři,

každoročně se praktická čeština a s ní i Kotlandík lehce pozmění. Vždy jsem zvědavá, kterým sněrem se staronová redakce vydá.

Tentokrát se nechejte pozvat do světa knih a našich příběhů. Dixit karty jsou plné prapodivných věcí. V každé se skrývá příběh.

Eliška Nečasová

Redakce

Jmenuji se **Alžběta Vašinová**. Je mi 11 let, chodím do 5.C. Ráda píšu příběhy a knihy. Hraji na dva hudební nástroje. Ráda čtu a vymyslím pokračování knižních sérií, které už skončily nebo si do nich vymyslím různé postavy. Ráda maluji. Zajímám se o přírodu a o historii lidstva. Taky ráda navrhuji oblečení. Baví mě geometrie a přírodověda. Těším se až budu psát do Kotlandíku.

Jmenuji se **Ema Dittrichová**. Je mi 10 let. Chodím do 5.C. Do Kotlandíku píšu druhým rokem. V minulých číslech jste mohli číst například můj článek o morčeti nebo Itálii. Ráda maluji a čtu fantasy knížky. Ve volném čase chodím ven a starám se o svou želvu Karla.

Ahoj, já jsem **Betty Kaplerová**. Chodím do 4.B. Umím jezdit na lodi, byla jsem už i na kormidelníku. Tento rok budu chodit na kroužek, kde se budeme učit zachraňovat lidi a jezdit na vodním skútru. Moje nejlepší kámoška je Milly. K jídlu mám ráda boloňský špagety. Můj oblíbený předmět mám ráda Informatiku. Začínám psát knížku Lekce lásky pro Lili. Chodím do dramaťáku třetím rokem.

Ahoj jmenuji se **Gabriel Martinec**. Chodím do 4.A. Chodím do deskového kroužku, logiky a do praktické češtiny. Můj nejlepší kamarád se jmenuje se Flori.

Jmenuji se **Yi-Pan Lu**. Je mi 10 let a chodím do 5.třídy. Mám doma pejska a všechen volný čas trávím s ním. Chodím do krasobruslení a zpívám. Ráda chodím do školy. Ze školních předmětů mám nejradši výtvarku a pracovní činnosti.

Slovo šéfredaktorky	2
Ze života školy	3
Co nás zajímá a baví	4
Země (ne)známé	6
Zajímavá zvířata	7
Vtipy	8
Vzniklo v Praktické češtině	9

Jmenuji se **Karolína Musilová**, je mi 10 let a chodím do 5.A. Baví mě hraní na příčnou flétnu a ráda kreslím. Taky chodím na volejbal a mimo kroužky ráda lezu na stěně a jezdím na kole. Mám sestru a křečka (holku). Na praktické češtině bych ráda psala o křečcích a o různých zemích.

Jmenuji se **Richard Krul**. Jsem ze 4.C. Je mi devět let. Baví mě číst a psát příběhy. Možná jste mě už viděli, protože jsem vystupoval na Kotlanda má talent. Dokonce jsem tam měl dvě čísla! První jsem dělal klavírní doprovod k houslím. Druhé mé číslo byl příběh jménem Hlídač pokladu. Pak jsem také hrál letce v malém princí. Rád píšu příběhy na počítači. Také rád čtu. Chodím do dramaťáku, klavíru a trubky. Těším se až budu zase o něčem psát.

Jmenuji se **Kira Deeva**. Je mi devět let. Moje nejoblíbenější barva je tyrkysová. Baví mě kreslení a malování. Děláme gymnastiku a balet. Moje nejoblíbenější náradí je kladina. Chodím do 4.C. Mám ráda čtení. Mám ráda matematiku a češtinu. Chodím na keramiku a čtenářský klub. Těším se, až budu psát příběhy.

Ahoj, jmenuji se **Richard Faltýnek**. Je mi 10 let a chodím do 5.A. Mám rád sport, především atletiku, ale i zvířata. Taky si rád čtu a chtěl bych psát o zajímavých knížkách a zvířatech. Moje nejoblíbenější disciplína je skok daleký a skok do výšky. Mezi mé nejoblíbenější zvíře patří gepard.

Bruslení

Ve 4. třídě se chodí na bruslení. U nás to bylo tak že jsme každou 2. hodinu v úterý šli na Úvoz do haly. Převlékli jsme se a nazuli brusle. Potom jsme šli na led. Tam jsme se rozdělili na 2. skupiny: začátečníci a pokročilí. Pokročilí se učí těžké věci, třeba jako: otočky, jezdit na 1 brusli, brzdit atd. a v začátečnických se učí: jezdit, udělat vláček, jak spadnout, aby to nebolelo atd. Potom už se vracíme do třídy, tím myslím: vyzujeme si brusle, převlečeme se, sbalíme se a jdeme do třídy.

Barbora Albrechtová

Den sportu ve škole je, že každá třída na prvním stupni jde na nějaký sport a možná se k nim přidá i druhý stupeň. Moje třída šla na brusle. Nejdřív jsme šli na Úvoz a tam jsme začali bruslit. Bylo tam hodně lidí, byl tam první stupeň a i druhý stupeň. Potkala jsem tam kamarádku a pomohla jsem jí bruslit. Jezdily jsme u mantinelu, ale potom jsme se oddálily. Po dvou hodinách jezdila nádherně. Po dlouhém dni jsem si lehla do postele a už jsem spala.

Betty Kaplerová

Zimní den sportu

28.1. se konal Zimní den sportu. Je to den, kdy se různé třídy vydají na různá místa. Naše třída neboli 5.A šla do Aquaparku v Kohoutovicích, společně s námi šly i další 5. třídy a některé třídy z druhého stupně. Čtvrtáci šli bruslit, a zbytek dětí z druhého stupně šlo na přehradu, na Špilberk nebo na Kraví horu.

Když jsme ráno šli do školy, nezastavovali jsme se u skříněk, jelikož ze třídy jsme šli už rovnou do Aquaparku. Tam i nazpátek jsme jeli trolejbusem. Když jsme dorazili na místo, ještě jsme chvíli šli.

Za pár minut jsme přišli do Aquaparku, kde nám paní učitelky rozdaly náramky, které koupily na pokladně. V kabinách jsme si oblékli plavky, potom jsme se vysprchovali a šli jsme do bazénu. Byl překvapivě teplý, což většinu z nás potěšilo. Dostali jsme za úkol rozdělit se do skupin po dvou až třech lidech, kteří se budou držet spolu. Byla jsem ve trojici a napřed jsme šly na tobogán, potom na vír. To je část bazénu oddělená malou, modrou zdí, kde se voda točí v protisměru hodinových ručiček a veze nás. Bylo celkem těžké

odtamtud vystoupit, protože vír byl vážně silný. Vír a tobogán jsme postupně střídal, jelikož jiné atrakce tam nebyly. To nám ale nevadilo, i tak to tam bylo úžasné.

Tobogán byl červeno-bílý a byl velmi dlouhý, což bylo skvělé. Nahoře na něm byl přidělaný semafor, abychom se s nikým nerazili. Vždy, když někdo jel, byl na semaforu jasně červený křížek. A když už tobogán sjel a byl venku, ukázala se na semaforu zelená šipka. Uvnitř byly nálepky a svítivá okna, přes která ale nebylo nic vidět.

Po asi hodině nám paní učitelka řekla, abychom všichni vylezli z bazénu a šli se umýt od chloru, potom jsme se převlékli, holky si vyfénovaly vlasy (a kluci s delšími vlasy samozřejmě taky), a potom jsme šli na recepci, odevzdali jsme hodinky a sedli jsme si na lavičky, kde jsme si mohli dát svačiny a pití.

Do školy jsme se vrátili celkem brzy, ale chvíli jsme ještě čekali ve třídě, jelikož by bylo celkem na nic čekat velmi dlouhou frontu na oběd.

Karolína Musilová

Praktická čeština

Praktická čeština je nepovinná hodina kde se píšou příběhy a články do Kotlandíku.

Ano, já teď když píšu tato slova, sedím v praktické češtině. Tady se rodí Kotlandík.

Praktickou češtinu učí paní učitelka Eliška Nečasová. Do praktické češtiny mohou chodit čtvrtáci a pátáci. Ale praktická čeština má přijímací zkoušku! Kdo chce, může v praktické češtině jít na vyhlášení časopisu. Je to opravdu super!

Dají se tady psát i horory. Naše příběhy mohou dopadnout i špatně. Praktická čeština má ale své pravidlo. Všechna slova musejí být naše. Žádné kopírování z Googlu! Na Googlu můžeme hledat pouze informace. Má to, ale jednu výjimku. Můžeme kopírovat cizí slova.

Praktická čeština má dva druhy vyučování:

Vyučování, kde píšeme na počítači, co si vymyslíme a vyučování kde jsou i aktivity, a píšeme tam příběh do sešitu. Jaké děláme aktivity? Například dostaneme nějakou kartu, a podle ní uděláme příběh. Na té kartě můžou být i úplné blbosti. Napsal jsem podle jedné karty příběh Vyhubení. Na té kartě byla matka s dětmi, které byly v ulitě jako v kolébce. Jenže se k nim přibližovalo tisíce rybářských háčeků. Normálně nepíšu tak krvavé příběhy, ale ten příběh jsem potřeboval ukončit, protože by mi z toho vznikla kniha! Děláme tu i jiné aktivity. Před pár dny, jsme vytvářeli reklamu na plakátě.

Doufám, že se vám můj článek o praktické češtině líbil, a pokud chcete, přihlaste se!

Richard Krul

Co nás zajímá a baví

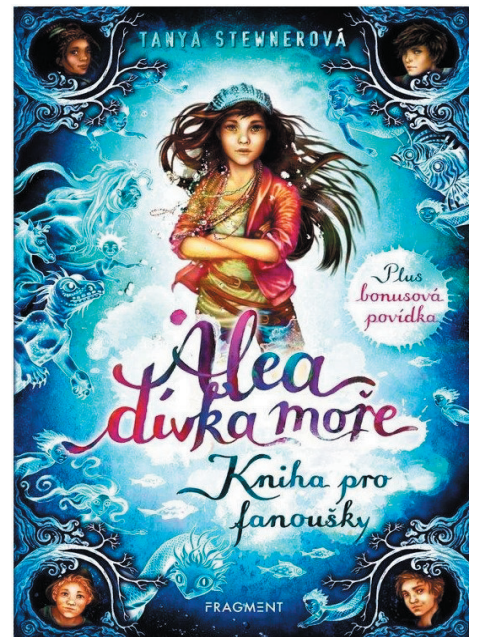
Alea dívka moře

Dívka Alea bydlí v Hamburku. Trpí alergií na studenou vodu. Má jizvy za ušima a mezi prsty na ruce a nohou. Jednoho dne se vydá na moře s neznámou partou Alfa cru.

Byla tam holka Tess Taurus, kapitán Ben Libra, jeho mladší bratr Sammy Draco. Když se představili, vyrazili na cestu. Alea nešťastnou náhodou spadne do moře a poprvé v životě se promění v dívku moře. Jizvy za ušima se promění v žábry a jizvy na ruce a nohou se promění v plovací blány. Najednou má kočičí vidění! Když ji Alfa cru vytáhne na palubu, nikomu o proměně pod vodou neřekne.

Bavili se a hodovali, až do dne, kdy pluli kolem Amsterdamu. Šli na pevninu. Na náměstí zahráli pár písniček a tím si vydělali peníze na jídlo. Cestou zpátky k plachetnici už se stmívalo a začali mít hlad. Když uviděli příjemnou restauraci se sochou mořské panny, vydali se tam. Když v tom uslyšeli hudbu. Seděl tam kluk, Lennox. Ben se ho začal ptát na různé věci. Lennoxovi se to zřejmě nelíbilo, proto radši utekl.

Alea za ním běžela. Najednou se Lennox zastavil. Chvilí se na sebe jenom dívali, a pak si začali povídat. Když se ho Alea zeptala, jestli se nechce přidat k jejich partě, Lennox souhlasil. Vydal se s Aleou na plachetnici Crucis, kde dostal jméno

party Lennox Scorpio.

Odrazili od břehu a vydali se za dobrodružstvím. Cestou je potká mnoho hezkých věcí, ale na druhou stranu i pár nepříjemných. Na konci plavby zbylí členové party zjistí, že je Alea dívka moře! Od té chvíle chodili plavat, a dokonce se dozvěděli něco o zaniklém mořském národě.

Doporučila bych knihu těm, kteří mají rádi moře a samozřejmě i dobrodružství.

Yi-Pan Lu

Letopisy Narnie

Letopisy Narnie je velmi zajímavá kniha se sedmi díly, mezi které patří např.: Poslední bitva. Autorem těchto knih je Clive Staples Lewis, ilustrátorka Pauline Bayes.

Ze všech dílů se mi nejvíce líbila kniha Lev, čarodějnice a skříň. Je o čtyřech sourozencích (Lucka, Eda, Zuzana a Petr), kteří se přes šatník dostali do říše jménem Narnie. Jako první objeví tajný vstup Lucka, potom Eda, který to ale ostatním zatají a vykládá jim, že nic takového neexistuje a že si Lucka jen vymýšlí. Později se ale Zuzana s Petrem dozví, že jim Eda lhal a že říše jménem Narnie existuje.

Je zde pořád zima, jelikož této říši vládne zlá čarodějnice, která je napůl obr a napůl skřet, ale svou podobu si změnila. Právoplatným nástupcem trůnu má být totiž syn Adamův nebo dcera Evina, což znamená člověk. Nikdo až na Edu jí nevěří, a proto se před ní všichni skrývají.

Lucka, Zuzana a Petr prožívají v Narnii velké dobrodružství s jediným cílem. Zbavit čarodějnicí moci.

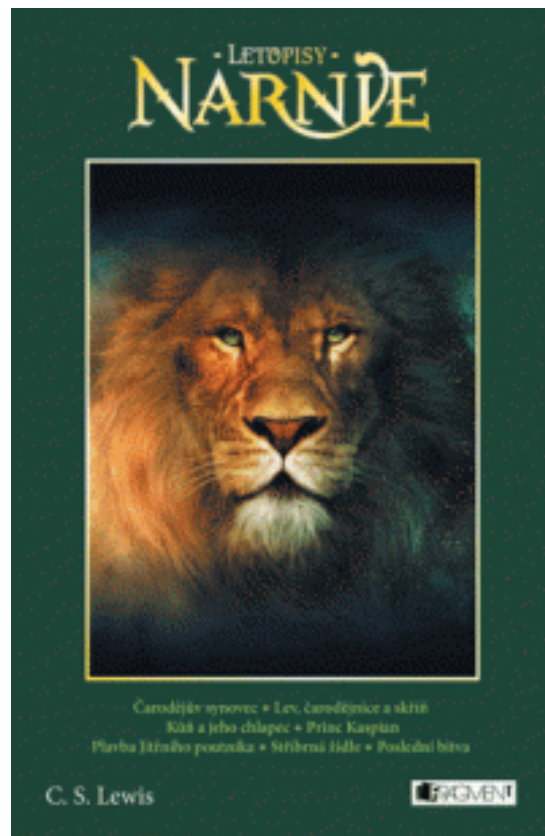
Eda, který se cítí proviněně, protože čarodějnicí uvěřil a pomáhal jí, by nejradyji uprchl. Je ale nyní týrán královnou.

Chvilí potom ale nastane něco, co všechny zachrání: Jaro. Znamená to, že přišel Aslan, že jsou děti zachráněny a že má čarodějnice mnohem

Hraničářův učeň

Knížku napsal John Flanagan a ilustroval ji David Shirley. Hraničářův učeň je o klukovi jménem Will a jeho učiteli a zároveň druhem Haltem.

Will je sirotek na hradu „Redmontu“ v opatrovně. Will se chce odjakživa stát rytířem ale nevezmou ho kvůli jeho malé výšce, a tak jde k Haltovi. Halt je ze začátku mrzout ale postupně zvykne na Willovu společnost. Jako správný hraničář se naučí, jezdit na koni, střílet z luku a skrývat se. Později je přiřazen do nejmenšího léna s jménem Martinsideské. Pak jede zase do nejsevernějšího léna, kam se prý vrátil čaroděj, který má už být 100 let mrtvý. Cestou tam najde Will zraněnou fenu, která se stane jeho společníkem. Ale vrátí se pro ni vrah jménem John Buttle. Nejdřív Will bydlí u hradu Macindavu. Záhy se však vypraví do lesa, kde ten čaroděj má bydlet. Zjistí, ale že to je jenom lékař, kterého vyhnali z vesnice. Když je sněm hraničářů všechno řekne. A nakonec dostane svého vlastního učně kamaráda Horáce a princezny Kasandry. Se kterou se seznámí

menší šanci je polapit.

Letopisy Narnie je kniha o dobrodružství čtyř sourozenců a každého čtenáře vtáhne do děje hned, jakmile si přečte první větu. Tuto knihu bych doporučila všem, kteří mají rádi dobrodružství a napětí.

Karolína Musilová

jako s Evanlyn.

Knihu bych doporučil pro kluky, a taky pro ty, kteří se nebojí.

Richard Faltýnek

Země (ne)známé

Portugalsko

Portugalsko je země, která se nachází v Evropě a je součástí mírného podnebného pásu. Má 10 mil. obyvatel, tedy stejně, jako naše země.

Portugalsko je známé hlavně díky svým domům s velmi rozmanitým stylem. V hlavním městě Lisabonu a Portu může za jejich krásný vzhled hlavně historie. Na nejvíce typických domech nechybí krásné fasády, červené střechy a kované balkony. Na domech se také mohou vyskytovat korkové prvky, které většinou slouží jako docela pěkná dekorace.

Nejvíce známá, a také dost zajímavá města v Portugalsku, jsou např.: Lisabon, Porto a Faro. Lisabon je hlavní město Portugalska, nachází se na jeho západním pobřeží. Nejznámější stavba, kterou v tomto městě můžeme vidět, je Belémská věž neboli Torre de Belém, což je památka UNESCO z 16. století. Má čtyři patra a můžeme v ní najít místnost velitele (Sala do Governador), nebo Královský sál (Sala dos Reis). Na vrcholu této stavby je terasa s krásným výhledem na řeku Tejo. Dalo by se říci, že tato stavba je takový symbol Lisabonu.

Další zajímavé město je Porto, podle kterého je pojmenováno Portugalsko, proto je docela divné, že zrovna tohle město není to hlavní. Nejvýznamnější stavba v Portu je most Ludvíka I.

Faro, což je hlavní město portugalského regionu Algarve, je velmi známé svými plážemi a má 60 000 obyvatel.

V každém větším městě můžete najít velikou tržnici (Mercado). Prodává se zde čerstvé ovoce, mořské plody, sýry, tapas nebo ovocné šťávy. Většina lidí jí jídlo z tržnice přímo na místě, což je docela pochopitelné, jelikož jídlo z Mercada je opravdu moc dobré.

Portugalsko má spoustu unikátních jídel, která stojí za vyzkoušení. Nejznámější jsou vanilkové košíčky (Pasta del nata), což je originální portugalské sladké pečivo s vanilkovou příchutí. Portugalsko je také velmi známé svými sýry, které mi sice moc nechutnají, ale jiným určitě ano.

Sledování západu slunce je v Portugalsku velmi populární a oblíbená aktivita. Lidé si rozloží deky na vyvýšených místech a už jen čekají, až slunce zapadne.

Na západě a jihu Portugalska je Atlantský oceán, kde žijí delfíni, velryby nebo lachtani.

Karolína Musilová

Zajímavá zvířata

Chobotnice

(Psáno pro milovníky přírody)

Anglicky se chobotnice nazývá octopus. Má 8 chapadel a dožívá se v průměru 1-5 let, ale některé druhy jen jeden rok. Čím je chobotnice větší, tím déle se dožívá.

Chobotnice kladou vejce (dokonce až tisíce a desetitisíce), a matka je chrání, dokud se larvy nevyvíjejí. Bohužel když to udělá, zemře, protože to dělá bez potravy, takže není schopna dalšího života. Živí se například kraby, humry, krevetami a šneky.

Chobotnice má tři srdce! Rekord velikosti je až 9,8 metru rozpětí až 18, 5 metru! Chobotnice se brání před predátory vypouštěním oblaku takového tmavého inkoustu k oslepení útočníka a rychlým útekem pomocí vypuzování vody. Chobotnice umí měnit tvar! A dokonce umí měnit barvu rychleji než chameleon! Ale ten tvar si nepředstavujte,

že se dokáže úplně změnit. A aby neuvěřitelných schopností chobotnice nebylo málo, tak mám ještě jednu. Chobotnice totiž nemá kosti, takže se může protáhnout neuvěřitelně malými otvory! Ta chobotnice má ale schopnosti!

Richard Krul

Shiba inu

Shiba inu je rasa psa z Japonska a je tam velmi známá. Je totiž nejmenší a pravděpodobně i nejstarší z šesti místních psích plemen v Japonsku. Shiba je buď zrzavá, černá nebo bílá. Samec měří 35–43 cm, váží 8–11 kg. Samice měří 33-41 cm a váží 6-9 kg. Shiby se dožívají až 15 let.

Je roztomilá, sebevědomá a věrná. Dokáže nás rozveselit. Ráda si hraje a ráda se venčí. Štěňata by se měla venčit alespoň 5krát denně a dospělí 3krát denně. Měli by být na vodítku, protože se často vyděsí a utečou. Většinu času tráví o samotě a spí.

Yi-Pan Lu

Žirafa

Žirafa je sudokopytník pocházející z Afriky. Je známá svojí výškou a dlouhým krkem. Dospělá žirafa měří okolo 4 až 5 metrů. Mládě žirafy po narození měří okolo 2 metrů. Pro srovnání dospělý člověk měří okolo 1 metru a 70 centimetrů. Žirafa v dospělosti váží něco kolem 1 tuny.

Žirafa je býložravec živící se listím, které si ze stromu nabírá svým velkým modrým jazykem. Žiraf je celkem 4 druhy, a to žirafa severní, jižní, masajská a síťovaná. Všechny tyto žirafy se liší jak vzhledem, tak i svojí minulostí.

Žirafy bývají

často v zoologických zahradách a v safari parcích. Žirafa spí okolo 2 až 5 hodin denně.

Alžběta Vašinová

Vtipy

Malý komár se právě vrátil ze svého prvního letu a nadšeně vypravuje mamince: „Mami, to ti bylo prima, představ si, jak jsem, tak letěl, všichni mi tleskali!“

V moři plavou dva žraloci a vidí windsurfaře.

První: „Hele, svačina.“

Druhý: „A dokonce na tácku s ubrouskem!“

Víte, proč nechodí stonožky lyžovat? Protože než by si nasadily lyže na všechny nohy, tak by bylo léto.

Na telegrafním drátě visí několik netopýrů hlavou dolů. Z ničeho nic se jeden prudce otočí a zůstane hlavou nahoru. Ptá se druhý dalšího: „Nevíš, co je s Frantou?“ „Nevím, asi omdlel.“

Jak se jmenoval Japonec, který vymyslel stan?
Nacochata.

Na návštěvě v muzeu se ptá průvodce dětí: „Tak, děti, víte, jak staré jsou tyto kostry dinosaurů?“

„Pepíček se hlásí: „Ano, pane průvodce! Jsou 70 milionů a šest měsíců staré!“

Průvodce se zarazí: „Jak to, Pepíčku?“

Pepíček vysvětluje: „Když jsme tu byli naposledy před půl rokem, říkal jste, že jsou staré 70 milionů let.“

O Velikonocích malá Anička rychle rozbaluje všechna čokoládová vajíčka.

„Poslouchej,“ říká jí maminka, „myslíš ty vůbec na svou sestřičku?“

Anička na to: „Jasně! Proto tak spěchám!“

Je chlapeček s maminkou na hřbitově a maminka mu vysvětluje, že v hrobech lidé spí. Najednou se ze tmy vynoří stará paní a chlapeček spustí: „Ta paní už se vzbudila.“

Když sní minci první dítě, rodiče s ním stráví noc na pohotovosti a strachují se o něj. Když sní minci třetí dítě, strhnou mu to z kapesného.

Táta se ptá Honzíka:

„Honzíku, proč jsi nešel hrát karty s Lízou?“

„A ty bys šel hrát karty s někým, kdo podvádí?“

„To rozhodně ne!“

„Líza taky ne!“

Chlapec doma ukazuje žákovskou a tatínek jen koulí očima:

„Koukej na ty známky z matematiky, to je katastrofa!“

Chlapec jen pokrčí rameny a tatínek rozhněvaně pokračuje:

„Já jsem si to spočítal a ty tu máš průměr 5,8! To by mě zajímalo, po kom jsi tak hloupý!“

Přijde Pepíček do obchodu: „Chléb máte?“

Prodavačka: „Co takhle kouzelné slůvko?“

Pepíček na to: „Abrakadabra, naval chleba!“

Na policii řinčí telefon:

„Volám od Nováků. Prosím, okamžitě sem někoho pošlete. Právě vlezla do bytu kočka!“

„Helejte, nedělejte si z nás legraci!!!“

„Musíte sem někoho poslat. U telefonu Novákovic papoušek!“

Manžel přivede domů dítě ze školky a říká manželce: „Malej celou cestu brečel. Není mu něco?“

„Ne, jenom ti chtěl říct, že není náš Franta.“

Učitelka: „Pepíčku, pojd' k tabuli!“

Pepíček: „No tak to jsem sám zvědav, co jste mě naučila...“

Výběr: Ema Dittrichová

Příběhy

Pes ve škole

Před pár týdnů mě vzali na střední školu. Je to daleko, takže budu bydlet na kolejích. Nesmí se tam ale brát domácí mazlíčci. Je mi líto, že se mnou můj pes Ajda nemůže. A co když ho tam propašuju? Co by se stalo?

O pár týdnů později už jedu. Ajda je v tašce a chápe, že nemá mluvit. Když přijedeme, dám si tašky do pokojů a čekám na moji spolubydlící. Myslela jsem si, že to bude obyčejná holka jako já. Ale do dveří přišla holka s kudrnatými blondatými vlasy a zlatými náušnicemi. Nepřišla mi jako typ, co by pochopil, že jsem do školy propašovala jezevčíka.

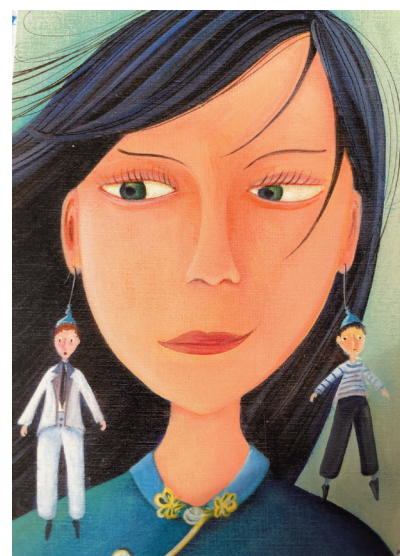
Dny plynuly a já jsem Ambrely nikdy neřekla, že mám psa. Ani jsme se nebavily. Jednoho dne vešla do pokoje a řekla mi: "Budeš mít průšvih." Po tom dnu v pátek nám do učebny chemie vzlítnul pes. Nebyl to ledajaký pes, byla to Ajdy. Skákala, hopsala a všechno vylívala. Pak si mě ale všimla a začala mě lízat. V tu chvíli na mě učitel zařval: "Ten pes je Váš?" Musela jsem říct: "Ano." Byla to pravda a o pár dnů později už jsem tu nebyla.

Alžběta Vašinová

Tom a šikana

Tom chodil do 6. třídy. Rád si čte nebo venčí psa Fajfuna. Chodí do nové školy. Nikoho tady nezná. Jednou po škole jde vyvenčit Fajfuna do blízkého lesa. Když tam došli, uviděl pařez hned vedle mraveniště. Když se tak dívá do něj dívá, objeví se tam skřítek. Oba dva se leknou. Po chvíli se vzpamatují. Tom se ho ptá: „Kdo jsi, skřítku?“ „Jsem skřítek Matěj. A ty?“ Tom se představí. Matěj si jej prohlíží a zmizí. Po 5 minutách jde Tom s Fajfunem domů.

Další den ve škole ho podkopne starší kluk. Tak se to opakuje dvakrát týdně. Pak šli s Fajfunem zase do lesa, tentokrát mnohem hlouběji. Najednou je zastaví rokle a v ní trůn, na kterém sedí skřítek Matěj. Podívá se na Toma a křikne: „Tome, jsi to ty?“

Tři sourozenci v nouzi

Betty, Jonáš a Štěpán si hráli na lodi. Jonáš zakřičel: "Vyplouváme!" a Betty omylem oddělala lano a už pluli. Uběhly tři dny a tři noci a ještě kousek. Štěpán uviděl pevninu pokrytou zlatými zrny. Loď potřebovala opravit, a tak zakotvili. Štěpán se snažil Betty uklidnit, ale nefungovalo to. Při tom se snažil volat: "Pomoc!" a Betty řekla brečivým pláčem: "nemá to cenu," a Štěpán přestal. Po chvíli Jonáš zakřičel: "Ne!" a Betty se zeptala: "Co se děje?" "Není tu wifi!" "Jonáši, nezblázníš se," vstoupil jim do řeči Štěpán a řekl, "Vidím loď." Všichni se zaradovali, ale jak je loď spatřila, obrátila se. Naštěstí připluli tři delfíni a odvezli je až domů.

Betty Kaplerová

Tom přikývne a Matěj řekne „pojd' dolů.“ Pak se Matěj Toma vyptává, co se stalo ve škole. Přikývne a přemýšlí, jak na toho kluka vyzrát. Najednou je napadne hračka na kuličky ve tvaru granátu. Tom souhlasí a Matěj ji vyčaruje. Vyzkouší, jestli funguje a Tom si ji nese domů.

Další den Tom pozoruje jeho šikanátora, uslyší, že se jmenuje Eda neboli Eduard. Když jde Eda ze školy domů, Tom ho sleduje. Zjistí, kde bydlí a jde také domů. Doma promýšlí, jak to provést.

Má hotovo. Dá mu to do skříňky. Je rád, že to vymyslel, protože už nikdy nechce zažít šikanu. Další den nastraží past. Čeká, čeká, až se dočká. Eduard se napálí. Už ho nešikanuje. Bojí se ho. Tom už se nebojí.

Richard Faltýnek

O strašlivé příšeře

Byla jednou jedna malá víla, která se jmenovala Amálka. Bydlela se svým kamarádem skřítkem Víťou. Dohromady měli dům na stromě, který stál uprostřed temného lesa. Jednoho dne Víťa připravoval Amálce překvapení k narozeninám. Pak zavola Amálku, aby se na něj šla podívat. Amálka přišla a uviděla ten nejkrásnější dárek, který kdy uviděla. Viděla malý strom, ve kterém byly okénka a každou chvíli v nich vykukovaly malé postavičky. Víťa a Amálka bylo to – opravdu reality. Pak Amálka s Víťou odnesly dárek domů a šli na večerní procházku po lese. Najednou zastavili před

stromem, v kterém si obvykle odpočinou, a teď tam vidí sedm příšer a každá je jinak strašlivá. Jak je tam viděly, bylo jim divně. Oba dva se v rychlosti otočili a uviděli další příšeřu, která se asi předtím neviděla. Amálka strachem vykřikla a utíkala rychle dolů. Utečena příšeřa orvala Víťu do šlap. Pak se s ním začala hádat jako by si s ním hrála. Najednou ho chtěla hodit do slámy, ale Amálka rychle Víťu chytla a stáhla ho rovnou pak strašně rychle běžely pryč. Nakonec doběhly k jejich domovu. Tam si odpočinuly. Nakonec Amálka promluvila a řekla, že je z nich perfektní dvojice.

Kira Deeva

Poznáte, který obrázek patří ke kterému příběhu?

Dvě zvířata a jeden kluk

Byl nebyl jeden kluk jménem Pepa. Pepa měl dvě zvířata. Kočičku Zrzinku a koně Boleslava. Když se Pepa učil, slyšel divný zvuk. Šel se podívat a vidí zombie. Zrzinku zatím zombie obklopovaly a Boleslav zatím kopl zombie do břicha. Pepa kvůli zombie přišel o rodiče. Od té doby nechodil do školy ani na návštěvy. Když přišly zombie zase, Pepa byl připravený. Lopatou bouchl zombieho po hlavě. Ale potom se zombie proměnil v mámu a tátu.

Pepa začal zase chodit do školy a na návštěvy. Boleslav a Pepa trénovali na soutěž skoků. V den soutěže si Pepa zkontroloval Boleslava, jestli je vpořádku. Díky Boleslavovi získali zlato.

Lili Peštová

Magická kočka

V jednom cirkusu byla kočka, která měla jít na podium. Měla vyčarovat rabu v akváriu. Ale když udělala kouzlo, tak se nic nestalo. Pak přišel ředitel a byl naštvaný. Vzal kočku a akvárium a dal je do klece. Klec byla špatně uzavřená, kočka si toho všimla, vyšla ven a čapla batoh a akvárium a utíkala. Ředitel si jich všiml a utíkal za ní. Utíkali přes město až k jeskyni, kde byla raketa. Kočka říká: "My máme teda štěstí." Šli do rakety a doletěli na planetu. Ředitel říká: "Tady tvá cesta skončila. Najednou byl souboj. Ředitel se rozběhl, ale netrefil se a vlítl do moře. A v tu dobu ho sežral žralok. Kočka vyčarovala rybu a žili šťastně.

Gabriel Martinec

Vyhubení

Jednoho krásného dne chobotnice Barborka hledala potravu. Podívala se nahoru a moc se lekla. Asi tisíc háčků s návnadami se ponořilo do vody. Stovka ryb už je na háčcích. Další stovka, další stovka! Až měl každý háček jednu rybu, vynořily se z vody. A přišly na řadu sítě. Chytily stovku ryb a další stovku.

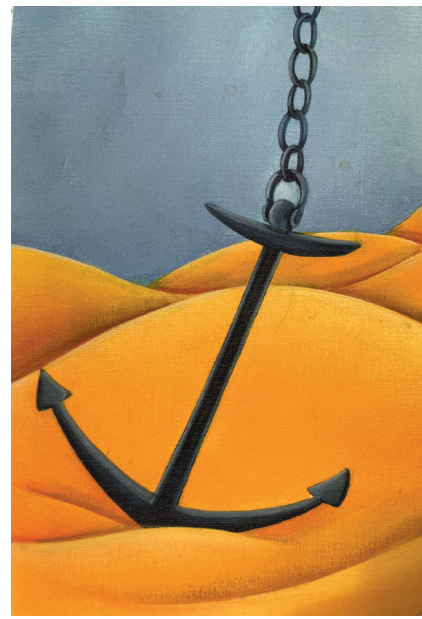
Barborka hledala úkryt. V tom uviděla jeskyni. Schovala se v ní a zjistila, že je jeskyně sedmnácti metrová na výšku i na šířku a je plná rostlin. Schovali se tam i jiní mořští živočichové. Bylo jich tam sedm. Dvě chobotnice, dva krabi a tři ryby. Barborka se jich zeptala: „Jak se jmenujete?“ Každý řekl své jméno. „Já jsem Sam,“ řekla jedna z ryb. Pak se představili dva krabi: „Já jsem Jakub a tohle je Bukaj.“ Pak se představily dvě chobotnice: „Já jsem Jan.“ „Já jsem Honza.“ Ještě zbývaly dvě ryby. Představily se: „Já jsem Bobáneček.“ „A já jsem Bo-

beček.“ Nakonec se představila Barbora. Bobeček nenadále zazpíval: „U svatého Václava jsou číňanský chaluhýýýý! Číňanský chachachaluhy.“ Bobáneček vysvětlil, že je to trochu blázen.

Barbora řekla, že v jeskyni budou muset pár dní asi zůstat. Ostatní souhlasně přikývli. „Ale masožravci tady nepřežijí,“ vyděsila se většina. Sam se zeptal: „Ale proč?“ „Protože tu masožravci nemají dostatek potravy,“ vysvětlila Barbora. Všichni (až na Bobečka, který nebyl zrovna v tomto světě) se začali ohlížet. Pravda. Barborka měla pravdu. Nebylo tu dost potravy. „Musíme se naučit být všežraví,“ řekla Barbora. Všichni zpanikařili. Pokřikovali: „Zbláznila ses?“ Nebo: „To nejde!“

Pak dovnitř vnikly ponorky a pochytily je. Vytáhly je na břeh a jeden z lidí vzal palici a postupně je zabíjel. Pak přišla na řadu Barbora. Udeřil ji palicí a ona se probudila. Zjistila, že to byl jen sen.

Richard Krul

Tajemství starých náušnic

Holka Kristýna šla se svým psem ven. Doprovázela je Kristýnina kamarádka Klára. Procházely náměstím, když Kristýna zastavila u obchodu s překrásnými náušnicemi. I když byly moc velké, zaujaly ji natolik, že si je koupila.

Uběhly týdny a Kristýna uslyšela dva hlasy, které se ozývaly z jejího pokoje. Šla se tam podívat a zjistila, že si povídají její náušnice, které si koupila před několika týdny. Náušnice jí řekly, ať si je nasadí. Kristýna poslechla. Náušnice se proměnily v lidi, kteří na ni hned začali mluvit. Řekli jí o tajné jeskyni, nacházející se za zahradou

jejího domu. Příštího rána se Kristýna rozběhla do školy, aby mohla své kámošce Kláře říct, co se stalo včerejšího večera. Když se potkaly, hned začala vyprávět. Klára se rozhodla, že pomůže Kristýně a dobrovolně se nabídla, že půjde s ní domů hledat tunel. Kristýna jí to samozřejmě dovolila. Holky tunel vážně našly. Kristýna vzala náušnice, svého psa, chytla Kláru za rukáv a byly v tunelu. Nedalo se to přesně odhadnout, ale šly asi jeden den, než se dostaly na konec tunelu. Byly tam samé rostliny a hodně málo lidí. Z náušnic se stali lidi, kteří holkám a psovi poděkovali za přenos do jejich světa

Yi-Pan Lu

Zdroje fotografií:

<https://cs.wikipedia.org>
Copilot

Poštovní adresa redakce:
ZŠ a MŠ Brno
Kotlářská 4
602 00 Brno
Email: enecasova@kotlarska.cz

Časopis ZŠ Kotlářská Kotlandík, určený pro první stupeň. Vydává: ZŠ a MŠ Brno, Kotlářská 4

Šéfredaktorka: Mgr. Eliška Nečasová

Editor: Mgr. Eliška Nečasová

Grafická úprava: Mgr. Tomáš Nečas, PhD., Mgr. Eliška Nečasová

Titulní strana: práce žáků I.C

Webová aplikace, tisk: Mgr. Roman Kadlík

Není-li uvedeno jinak, autorem fotografií je ZŠ a MŠ Brno Kotlářská 4

Články prošly lehkou jazykovou korekturou.

Číslo 2, ročník X.
